

Sygn. akt II K 457/16

PR 1 Ds 890/2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Dorożyński

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Kot

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lutego 2017 roku sprawy:

M. B. (B.) s. A. i E. z domu M. ur. (...) w N.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 października 2016 roku w miejscowości T., woj. (...), działając umyślnie prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny - samochód ciężarowy marki I. o nr rej. (...) o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, znajdując się w stanie nietrzeźwości: I bad. 0,70 mg/l, II bad. 0,64 mg/l, III bad. 0,65mg/l alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza,

- to jest o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk;

I. oskarżonego **M. B.** uznaje za winnego dokonania czynu opisanego w części wstępnej wyroku, który to czyn stanowi przestępstwo z art. 178a § 1 kk i za to z mocy art. 178a § 1 kk w związku z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w ilości 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **M. B.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, objętych kategorią B prawa jazdy, na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu **M. B.** na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 10 października 2016 roku do daty prawomocności wyroku;

IV. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego **M. B.** świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;

V. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **M. B.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go wydatkami w kwocie 130 (sto trzydzieści) złotych poniesionymi w toku postępowania przez Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 457/16

UZASADNIENIE

Zwięzłe wskazanie udowodnionych faktów oraz dowodów, na których się oparto:

M. B., zamieszkały w O., w sobotę 8 października 2016 roku oraz w niedzielę 9 października 2016 spożywał alkohol w postaci wódki i piwa. W niedzielę pił wódkę do godziny około 16. Następnego dnia rano pojechał do pracy rowerem

około 2 km. Tego dnia miał jechać z towarem samochodem firmowym. / dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 42v-43/

O godzinie 7:30 wyjechał samochodem marki I. nr rej. (...) z ulicy (...) w O.. Tego dnia miał jechać trasą przez G. do P.. Kiedy kierował tym samochodem drogą krajową (...) w miejscowości T. znajdował się w stanie nietrzeźwości. Wykonał manewr wyprzedzania samochodu ciężarowego i wjeżdżając w obszar zabudowany przekroczył dozwoloną prędkość. Został zatrzymany do kontroli przez patrol policyjny. Z jego ust czuć było woń alkoholu i miał czerwone oczy. Wykonane badania trzeźwości urządzeniem alkosensor dały wyniki o godzinie 8:18 – 0,70 mg/l, o godzinie 8:33- 0,64 mg/l a o godzinie 8:48- 0,65 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. / dowód: protokół badania trzeźwości k. 2, zeznania świadków R. G. k. 44v, 18v, W. M. k. 44, 15v-16, wyjaśnienia oskarżonego M. B. k. 43 akt/

M. B. ma wykształcenie średnie, zawód monter –elektronik. Pracuje jako magazynier, zarabia 1800 złotych netto miesięcznie. Żona pozostaje na urlopie macierzyńskim, ich dziecko ma 5 miesięcy. Jest właścicielem samochodu R. (...) rocz. 2007, V. (...) rocznik 1998. Nie był leczony psychiatrycznie. Nie był karany za przestępstwa. Był karany dwukrotnie w drodze mandatów karnych za wykroczenia drogowe, polegające na przekroczeniu dozwolonej prędkości. / dane osobowe k. 42v, karta karna k. 10 akt/

Wskazanie dowodów, którym nie dano wiary:

Nie dano wiary w części wyjaśnieniom oskarżonego, w których wskazuje, że był przekonany, że jest trzeźwy i czuł się dobrze przed jazdą samochodem. Przeczą temu bowiem pozostałe wyjaśnienia oskarżonego. Potwierdził on przecież, że zarówno w sobotę, jak i w niedzielę, poprzedzające dzień wyjazdu, spożywał alkohol i to wysokoprocentowy a mianowicie wódkę. Nie miał on zatem podstaw do przewidywania, że w poniedziałek w godzinach rannych tego alkoholu w jego organizmie już nie będzie. Ujawniony stan nietrzeźwości u oskarżonego w pierwszym badaniu o godzinie 8:18, czyli po upływie godziny od momentu kiedy udawał się do pracy, był jeszcze wysoki 0,70 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu i odpowiadał około 1,4‰ zawartości alkoholu we krwi. Jak wynika z zeznań świadka R. G. od oskarżonego była wyczuwalna woń alkoholu. Wszystkie te okoliczności były wyraźnymi symptomami dla oskarżonego, że znajduje się w stanie nietrzeźwości i jego przeciwne twierdzenia w świetle zasad doświadczenia życiowego są całkowicie bezpodstawne. Zresztą tym twierdzeniom oskarżonego przeczy on sam, gdyż konsekwentnie do zarzucanego mu czynu w dochodzeniu i na rozprawie się przyznał, a zarzut ten opiera się na ustaleniu właśnie stanu nietrzeźwości oskarżonego.

Dokonane ustalenia pozwalały na przypisanie oskarżonemu popełnienia przestępstwa z art. 178a§ 1 kk albowiem w dniu 10 października 2016 roku w ruchu lądowym na drodze krajowej w miejscowości T. kierował pojazdem mechanicznym- samochodem w stanie nietrzeźwości 0,70 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, podczas gdy ustawowy próg tego stanu zaczyna się od 0,26 mg/l – art. 115 § 16 pkt 2 kk. Przestępstwa tego dopuścił się umyślnie w zamiarze bezpośrednim, gdyż chciał kierować samochodem w stanie nietrzeźwości i w tym kierunku podjął działania, wyjeżdżając w trasę samochodem dostawczym. Kierowanie samochodem w tym stanie nie było naturalnie celem samym w sobie, gdyż motywem tego zachowania oskarżonego była chęć wykonywania pracy, ale nie zmienia to istoty jego przestępstwa. Zdecydował się on przecież na prowadzenie samochodu wiedząc, że jest w stanie nietrzeźwości, bo jak już wyżej wskazano, spożywał alkohol w większych ilościach w dniach poprzednich, a stężenie alkoholu w jego organizmie było znaczące.

Oskarżony w tej sprawie wnosił o warunkowe umorzenie postępowania. Zastosowanie tej instytucji nie realizowałoby jednak przesłanek z art. 66 § 1 kk, Brak karalności za przestępstwo umyślnie jest warunkiem koniecznym, ale niewystarczającym, aby zastosować tę instytucję. Podstawowymi przesłankami są tu elementy związane z samym czynem, mianowicie stopień społecznej szkodliwości takiego czynu oraz winy sprawcy muszą być nieznaczące. Tymczasem stopień winy sprawców przestępstw z art. 178a§ 1 kk jest wysoki. Naruszają oni bowiem podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym, nakazującą zaniechanie kierowania pojazdem nie tylko w stanie nietrzeźwości, ale i stanie po użyciu alkoholu. Oskarżony spożywał przecież duże ilości alkoholu a następnie podjął skrajnie nieodpowiedzialną decyzję o kierowaniu samochodem. Fakt mniejszego natężenia ruchu w godzinach

ranych zmniejsza oczywiście stopień społecznej szkodliwości zachowania się oskarżonego, ale nie można powiedzieć, że ten czyn nosił cechy nieznacznej szkodliwości, bo przecież oskarżony zamierzał prowadzić pojazd na dłuższym odcinku między O. a P., co oczywiście zwiększało prawdopodobieństwo zaistnienia niebezpiecznych sytuacji na drodze z innymi uczestnikami ruchu drogowego. Do czasu zatrzymania do kontroli przejechał już prawie 50 km drogą krajową. Jeżeli idzie o stwierdzone podczas pierwszego badania stężenie stanu nietrzeźwości 0,70 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, to było ono stosunkowo duże ponad dwukrotnie przekraczające ustawowy próg. Był to zatem typowy przypadek popełnienia przestępstwa z art. 178a§ 1 kk o wyższym niż nieznaczny stopniu winy sprawcy i społecznej szkodliwości, i dlatego brak było podstaw do warunkowego umorzenia w tym zakresie postępowania na podstawie art. 66 § 1 kk.

Wymierzona grzywna 120 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego M. B.. Jako okoliczności obciążające potraktowano ponad dwukrotne przekroczenie ustawowego stanu nietrzeźwości, kierowanie w tym stanie pojazdem na długim odcinku często uczęszczanych dróg, jaką jest niewątpliwie droga krajowa, nadto oskarżony dopuścił się też wykroczenia polegającego na przekroczeniu administracyjnej prędkości w obszarze zabudowanym. Jako okoliczność łagodzącą potraktowano natomiast dotychczasową niekaralność oskarżonego za przestępstwa oraz fakt jego przyznania się do popełnienia obecnego przestępstwa i wyrażenie żalu. Uwzględnić jednak należało, że oskarżony w przeszłości również naruszał przepisy o bezpieczeństwie w ruchu drogowym, gdyż był ukarany za wykroczenia polegające na kierowaniu samochodem z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości. W tych warunkach przewagi okoliczności obciążających oraz ewidentnej nonszalancji oskarżonego w zakresie przestrzegania przepisów ruchu drogowego należało zatem wymierzyć oskarżonemu wyższą karę grzywny wyrażoną właśnie w ilości 120 stawek dziennych, aby właściwie ukazać mu znaczenie tych norm prawnych i zmotywować go do ich przestrzegania w przyszłości. Wysokość jednej stawki dziennej ustalono według wskazań art. 33§ 3 kk w kwocie 10 złotych, uwzględniając poziomem jego zarobków oraz fakt, że ma na utrzymaniu żonę i małoletnie dziecko.

Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec sprawców przestępstwa z art. 178a§ 1 kk jest na podstawie art. 42§ 2 kk obowiązkowe w wymiarze od 3 lat do lat 15. Orzeczono tu zakaz minimalny odniesiony do pojazdów, objętych uprawnieniami B prawa jazdy, gdyż jest to wymiar dolegliwy a oskarżony nie był dotychczas karany za przestępstwa w komunikacji. Na poczet tego zakazu zaliczono mu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 10 października 2016 roku na podstawie art. 63§ 4 kk.

Również na podstawie art. 43a§ 2 kk orzeczenie świadczenia pieniężnego jest obligatoryjne w przypadku skazania za przestępstwo z art. 178a§ 1 kk od kwoty minimalnej 5 000 złotych.

Oskarżony jest osobą posiadającą obecnie stały dochód i dlatego zsządono od niego zwrot kosztów sądowych na zasadzie art. 627 kpk.